

naturligvis en Bekvemmelighed for Publikum at have et saa let tilgængeligt Indbetalingssted og med en saa lang Kontortid som Postkontorernes, i Stedet for, at det skulde være henvist til at tage ind til Byen og møde her i Bankernes langt kortere Kontortid. Den Fare, der skulde være forbunden med, at Postfunktionærerne faa flere Kasser mellem Hænderne, er for saa vidt allerede til Stede paa mangfoldige Maader, som der er mange Postmestre, der tillige ere Stationsforstandere; der er et betydeligt Antal Postmestre, der have Telegrafstation, andre ere Klasselotterikollektører, Livsforsikringsagenter og lignende, foruden at der er andre, der have en privat Virksomhed og private Inkassationer ved Siden af deres Embede. Der er saaledes en Postmester, der er Godsinspektør, en anden, der er Kirkevæрге, hvilket jo ogsaa forudsætter Modtagelsen af andre Penge. Men der ligger ikke heri nogen som helst Fare over for Postvæsenet eller dets Penge. Revisionsdepartementet har i sit „Reglement for Kasse- og Regnskabsvæsenet ved Posthusene“ foreskrevet, at der for de forskellige Oppebørsler, som en Postmester har, skal føres forskellige Kassebøger, og at de forskellige Kassebeholdninger skulde holdes bestemt afsondrede fra hinanden, saa at de til enhver Tid kunne forevises hver for sig, og ved Kasseeftersyn, saavel de mere summariske, der afholdes af Postinspektørerne, som de detaillerede, der afholdes ved Revisionsdepartementet, bliver ved Eftersynets Begyndelse samtlige Kassebeholdninger forlangte fremlagte, samtlige Kassebøger blive opgjorte og afstemte, og samtlige Kassebeholdninger eftertalte. Dette finder Sted overalt, hvor en Postmester har flere Kasser i sin Varetægt. Men i det givne Tilfælde, for den med Frederiksberg Bank og Københavns Sparekasse truffne Ordning for enkelte københavnske Postkontorers Vedkommende, er der truffet yderligere og absolut betryggende Foranstaltninger. Det er en Aftale med Bankerne, at naar der skal foretages Kasseeftersyn hos Postmesteren enten af Postinspektøren eller af Revisionsdepartementet, bliver vedkommende Bank underrettet derom, og den er saa forpligtet til samtidig at sende en Funktionær fra Banken, der foretager Revisionen paa Bankens Vegne. Naar Postinspektøren møder hos en Postembedsmand, der har faaet Tilladelse til at modtage Indbetaling af Sparekasseindskud for en af disse Banker, er Banken altsaa forpligtet til at lade give Møde med

en Funktionær, der foretager Revisionen af Filialens Kassebog og Kassebeholdning. Der vil altsaa ikke være Mulighed til Stede for en Postfunktionær til at kunne præsentere Penge, der ere indbetalte som Indskud til Sparekassen, og altsaa betroede ham til videre Besørgelse til Banken, som Postkassens Penge eller for at præsentere dem som den Beholdning, han efter Postvæsenets Bøger skal være i Besiddelse af.

Rørdam: Den højtærede Minister omtalte, at der havde været et Samraad, som findes omtalt i Betænkningen Nr. 14, angaaende en bedre Ordning af Postbefordring med private Entrepriser. Det kan nok være, at det i det store og hele vilde være bedre at faa afløst disse Entrepriser, men der kan være enkelte Kredse, hvor det ikke er heldigt. For min Kreds' Vedkommende er der saaledes det Forhold, at der mellem Nysted og Nykøbing gaar en Postvogn, som en privat Postkontrahent har i Entreprise. Nu er Forholdet det, at hvor der er flere rejsende, stiller han Bivogne til Disposition, med hvilke de rejsende befordres for samme Pris, men hvis det bliver afløst, ville de rejsende, naar der ikke er Plads i Diligencen, komme til selv at leje Vogne, hvilket vil blive en større Udgift for dem. Man har gjort mig opmærksom paa dette Forhold og har bedt mig om at henstille, at der for dette Postdistrikts Vedkommende ikke bliver truffet nogen anden Ordning.

Hørdum: Jeg vil kun gøre nogle faa Bemærkninger til et enkelt Punkt paa Budgettet vedkommende Postvæsenet, nemlig Ændringsforslag Nr. 11 og 12 paa Listen, som nu have været omtalte baade af Udvalgets Flertalsordfører og af Mindretallets Ordfører og af Indenrigsministeren. Jeg har med spændt Opmærksomhed lyttet efter, hvad der kunde tale som Begrundelse for Nægtelsen af disse 7 Kassetømmere. Men jeg maa sige, at den Begrundelse, der er fremkommen, har været meget tynd, om ikke man tør fordriste sig til at sige, at den har næsten været intetsigende. Den eneste virkelige Grund, der har været til at nægte Postvæsenet disse 7 Kassetømmere, har, saa vidt jeg kan forstaa, været Sparsommelighed. Man har ment, at man paa dette Punkt burde spare de 6 à 7,000 Kr. Jeg hører nu ikke til dem, der mene, at der skal rutes med Statens Penge, men jeg maa dog meget beklage, at Finansudvalgets Flertal har fundet det rigtigst at spare netop paa